

Външни черти на Сливенци.

Сливенския типъ е отличителенъ. Сливенци сж повечето чернооки. Подъ това понятие се разбира не само *черни очи*, но и *черни коси* и сравнително мургавъ цвѣтъ на кожата. *Руситѣ* (синеоки, пѣстрооки и русокоси) сж сравнително рѣдкостъ въ Сливенъ, което и отговаря въобще за българитѣ, като смѣсь отъ славяни и тюрки (чернитѣ, мургави краски у днешния българинъ ще се дължатъ не само на кръстосването отъ 679 г. между Аспаруховитѣ българи и заваренитѣ славяни, но и на последущитѣ такива между печенегѣ, авари, комани и т. н. съ тѣй претопенитѣ българи).

Трѣбва да правимъ разлика между *чернина* на *лицето* и такава на *тълото* (въ Сливенъ „снагата“) — първата като дѣло на слънцето и на не честото миене (ср. изразитѣ: „черенъ почернялъ да ходи“, „изгорялъ-погрознялъ“ и т. н.; „умилъ се, та избѣлѣлъ“, побѣлѣла-разхубавѣла“ и т. н.), а втората — като дѣло на рода (джинса) и расовия произходъ (ориенталцитѣ на полуострова, у които не може да се подозира черенъ произходъ, освенъ у нѣкои гръцки покрайнини и острови, гдѣто е имало стари смѣшения между туземци и араби, могатъ да се утешаватъ, че притежаватъ особенъ пигментъ на кожата си, който и направлява цвѣта ѝ презъ противоположнитѣ сезони — презъ зимата бѣлъ, презъ лѣтото — мургавъ!).

Между Сливенци и до днесъ се срѣщатъ, сума единици, които носятъ турския прекоръ *кара* (черенъ), за отликъ, види се отъ тия, спроти които тѣ лично, или рода имъ сж били по-черни. (Кара-Димитровци, Кара Апостоловци, Кара-Панчовци и т. н.). Тукъ има и кръстни имена и презимена, визирующѣ черния цвѣтъ: Черню, Черневци. Че Сливенци не сж се гордѣли съ черния цвѣтъ, какъвто сж имали по-рано турцитѣ, а и до днесъ перситѣ, татаритѣ, а най-вече циганитѣ, се види отъ много пѣсни и отъ нѣкои изрази, като: „черенъ като арапянъ, татарянъ, циганянъ“. Израза: „черенъ или черна почерняхъ“, повече въ преносенъ смисълъ (наказвамъ се, тегля, робувамъ и т. н.).

Днесъ значително сж измѣнени старитѣ физически черти на Сливенци, редкостъта у които на мѣста трѣбва да се гърси по скоро съ кръстосванията и потреситѣ презъ робството

Саадединъ пише че, когато турцитѣ завладявали България първата имъ работа била да грабятъ и заробватъ мо-